

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Nemčija) 5. marca 2020 – Bank Melli Iran, delniška družba, ustanovljena po iranskem pravu/Telekom Deutschland GmbH

(Zadeva C-124/20)

(2020/C 201/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bank Melli Iran, delniška družba, ustanovljena po iranskem pravu

Tožena stranka: Telekom Deutschland GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se člen 5, prvi odstavek, Uredbe št. 2271/96 ⁽¹⁾ uporablja samo, če je gospodarski subjekt EU, ki opravlja posle, v smislu člena 11 te uredbe neposredno ali posredno prejel navodila od upravnih organov ali sodišč Združenih držav Amerike, ali za uporabo zadostuje, da je namen ravnanja gospodarskega subjekta EU tudi brez takih navodil spoštovanje sekundarnih sankcij?
2. Če bo Sodišče na prvo vprašanje odgovorilo v smislu druge možnosti: ali člen 5, prvi odstavek, Uredbe št. 2271/96 nasprotuje razlagi nacionalnega prava, v skladu s katero je subjektu, ki odpoveduje poslovno razmerje, dovoljena tudi vsakršna odpoved trajnega dolžniškega razmerja s pogodbeno stranko, ki jo je ameriški Office of Foreign Assets Control (Urad za nadzor tujih sredstev, v nadaljevanju: OFAC) uvrstil na seznam posebej imenovanih državljanov, in s tem tudi odpoved zaradi spoštovanja ameriških sankcij, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za odpoved in torej ne da bi moral v civilnem postopku izkazati in dokazati, da razlog za odpoved vsekakor ni spoštovanje ameriških sankcij?
3. Če bo Sodišče na drugo vprašanje odgovorilo pritrdilno: ali je treba redno odpoved, ki je v nasprotju s členom 5, prvi odstavek, Uredbe št. 2271/96, obvezno šteti za neveljavno, ali je namenu uredbe zadoščeno tudi z drugimi sankcijami, na primer naložitvijo globe?
4. Če bo Sodišče na tretje vprašanje odgovorilo v smislu prve možnosti: ali to ob upoštevanju členov 16 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah na eni in možne odobritve odstopanj na podlagi člena 5, drugi odstavek, Uredbe št. 2271/96 na drugi strani velja tudi, če gospodarskemu subjektu EU ob ohranitvi poslovnega razmerja s pogodbeno stranko, ki je uvrščena na seznam posebej imenovanih državljanov, na ameriškem trgu grozi velika gospodarska škoda (v tem primeru: 50 odstotkov prihodkov koncerna)?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2271/96 z dne 22. novembra 1996 o zaščiti pred učinki ekstrateritorialne uporabe zakonodaje, ki jo sprejme tretja država, in dejanji, ki na tej zakonodaji temeljijo ali iz nje izhajajo (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 10, zvezek 1, str. 75), kot je bila spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/1100 z dne 6. junija 2018 (UL 2018, L 199I, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Španija) 9. marca 2020 – YJ/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Zadeva C-130/20)

(2020/C 201/24)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: YJ

Tožena stranka: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je mogoče določbo, kot je člen 60(4) Ley General de la Seguridad Social (splošni zakon o socialni varnosti), ki iz dodatka za materinstvo izključuje ženske, ki se prostovoljno [predčasno] upokojijo, za razliko od žensk, ki se prostovoljno upokojijo pri običajni predvideni starosti ali ki se upokojijo predčasno, vendar zaradi poklicne dejavnosti, ki so jo opravljale v svojem poklicnem življenju, zaradi invalidnosti ali ker jim je delovno razmerje pred upokojitvijo prenehalo iz nekrivdnih razlogov, šteti za neposredno diskriminacijo v smislu Direktive 79/7⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 79/7/EGS z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti (UL 1979, L 6, str. 24).

Tožba, vložena 16. marca 2020 – Evropska komisija/Republika Poljska

(Zadeva C-139/20)

(2020/C 201/25)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Siekierzyńska in A. Armenia, agenta)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predlog

- Ugotovi naj se, da Republika Poljska s tem, da je izvajala ureditev, ki predpisuje oprostitev trošarin na energente, ki jih uporabljajo energetske intenzivni gospodarski subjekti, za katere velja sistem Unije za trgovanje s pravicami do emisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 17(1)(b) in člena 17(4) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije⁽¹⁾;
- Republiko Poljski naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Republika Poljska je v svoji nacionalni zakonodaji predpisala oprostitev trošarina na energente, ki jih uporabljajo energetske intenzivni gospodarski subjekti, za katere velja sistem Unije za trgovanje s pravicami do emisije (v nadaljevanju: sistem EU ETS).

Po mnenju Komisije to pomeni neizpolnitev obveznosti iz člena 17(1)(b) in člena 17(4) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije. V skladu s temi določbami sta oprostitev ali zmanjšanje obdavčitve energentov, ki jih uporabljajo energetske intenzivni gospodarski subjekti, mogoči le kadar so bile sklenjene pogodbe s podjetji ali združenji podjetij ali pri izvajanju shem trgovanja z dovoljenji ali ustreznih drugih ureditev, kolikor imajo za posledico doseganje okoljskih ciljev ali izboljšanje energetske učinkovitosti. Sistema EU ETS po mnenju Komisije ni mogoče šteti za „shemo trgovanja z dovoljenji“ v smislu teh določb.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1 str. 405.